

Универзитет у Бањој Луци
Филолошки факултет

**Припрема за обраду наставне јединице из
Српског језика и књижевности**

Име и презиме студента: Драгана Шљивар

Број индекса: 1557/14

Наставна јединица: *Богојављенска ноћ*, Светозар Ђоровић

Школа и разред: ОШ *Бранко Радичевић*, VII₄

Предметни наставник: Драгана Грбић

Датум и вријеме одржавања часа: 6. 12. 2017, 15:10

Врста часа: обрада новог градива

Наставне методе: монолошка, дијалогска, текстовна, аналитичко-синтетичка, метода уживљавања, метода запажања, метода закључивања, психолошка, биографска, језичко-стилска

Наставна средства: табла, креда, *Читанка*, ученичке свеске

Литература за ученике:

Шекара, Лука; Личина, Светозар; Стефановић, Стеван; Гаковић Војислав: *Читанка за седми разред основне школе*, Завод за уџбенике и наставна средства, Источно Сарајево, 2014.

Литература за наставнике:

Шекара, Лука; Личина, Светозар; Стефановић, Стеван; Гаковић Војисла: *Читанка за седми разред основне школе*, Завод за уџбенике и наставна средства, Источно Сарајево, 2014.

Ђоровић, Светозар: *Приповијетке*, Сарајево, 1954.

Николић, Милија: *Методика наставе српског језика и књижевности*, Завод за уџбенике, Београд, 1999.

Бајић, Љиљана: *Одабране наставне интерпретације*, Београд, 2004.

Наставни циљеви

Образовни циљеви

Упознати ученике са Светозаром Ћоровићем и његовом приповијетком. Подстицати ученике да самостално закључују и износе ставове о прочитаној приповиједи. Усмјерити их на проучавање и тумачење предметности. Ученике треба навести да спознају и анализирају психолошку и моралну проблематику приповијетке. Обратити пажњу на лик дјечака (његов изглед, мисли, осјећања), као и на његове моралне поступке, који се могу сагледати у његовом односу према мајци. Проучити, са психолошког аспекта, начине испољавања дјечакових осјећања. Ученици треба да самостално образложе функцију мотива мајке, ноћи и свијеће и да објасне у каквом су они односу. Подстицати ученике да запазе облик казивања заступљен у приповиједи. Анализирати симболичку функцију дескрипције у уводном дијелу (опис мајчине болести) и у опису неба. Указати ученицима да обрате пажњу на непознате ријечи и изразе, те им помоћи приликом дефинисања истих. Усмјеравати их приликом одређивања теме и структуре дјела, као и поруке. Ученици треба да препознају стилске фигуре заступљене у приповиједи и да обрате пажњу на реченице у којима се оне јављају. Како би боље разумјели саму предметност приповијетке, ученике је потребно упознати са празником Богојављење (какав је то празник, кад се прославља и сл.), као и са народном легендом о Богојављенској ноћи, коју је забиљежио Вук Стефановић Караџић.

Васпитни циљеви

Усмјерити ученике да уоче и образложе умјетнички свијет приповијетке. Ученици треба да у лику дјечака, с обзиром на његове године, препознају његову беспомоћност да било шта уради како би му оздравила мајка. На примјерима у приповиједи, ученици треба да покажу од чега произилази та беспомоћност дјечака. Ученике треба подстицати да се они ставе у улогу дјечака од седам година како би боље разумјели његову немогућност да на било који начин помогне мајци. Подстицати ученике да износе своје ставове према вјери и молитви, као и то да објасне колико је молитва у приповиједи битна за дјечака. Упућивати их да уоче да је молитва главно средство којим се служе беспомоћни. Побуђивати у

ученицима сазнање да је вјера доста битна у тешким тренуцима и да се човјек, кад се нађе у тешкој ситуацији, једино вјером на неки начин може утјешити. Ученицима треба скренути пажњу и на материјално стање дјечака и његове мајке, те их наводити да изнесу своје мишљење о томе да ли би ситуација била другачија да су они били у бољој материјалној прилици. Ученици треба да дођу до закључка да се здравље не може купити новцем и да дјечакова мајка не би могла оздравити све и да је била богата. Они треба да уоче, на примјеру своје љубави према мајци, у колико тешкој ситуацији се нашао дјечак. Потребно их је подстаћи да размишљају о својим мајкама и односу према њима како би се што више могли поистовијетити са дјечаком. Ученици треба да износе и свестрано образлажу поруке дјела. Посебно их треба усмјерити да размишљају о томе колико је здравље битно и да је оно први и основни услов човјекове среће.

Функционални циљеви

Потребно је развити литерарни сензибилитет ученика, као и њихово фантазијско мишљење. Подстицати њихово уживљавање у умјетнички свијет приповијетке, те побуђивати њихову чулну машту. Оспособљавати их за препознавање и образлагање стилских фигура у тексту. Усмјеравати ученике да заузму исправан морални став и да из дјела извуку праве поруке, које могу примјенити у својој животној пракси. Припремање и оспособљавање ученика за проучавање других приповиједака сличне тематике. Обрадом ове приповијетке ученике треба заинтересовати и за друге приповијетке Светозара Ћоровића, као и за друге приповијетке које говоре о љубави према мајци, на које им треба указати јер је то доста блиска тема за њих, с обзиром на њихов узраст.

Мотивисање ученика за рад

Приликом мотивисања ученика за ово дјело, прије свега, треба обратити пажњу на њихов узраст. Потребно је да им се само дјело, као и писац, приближе до те мјере да не постоје нејасноће. Треба имати у виду и то да ученицима не треба саопштавати неке податке који њиховом узрасту нису разумљиви, самим тим би се изгубило и њихово интересовање. Информације које ће сазнати треба да буду јасне и прецизне и не треба да се удаљавају од саме предметности дјела.

Како би се мотивисали за рад код ученика треба подстицати фантазијску, рационалну и првенствено емоционалну радозналост, с обзиром на тему приповијетке. Оно што ће ученике најбоље мотивисати јесте њихова љубав према мајци. Приповијетка је такве тематике да је сигурно да ће код њих пробудити емоције, а љубав према мајци је управо оно што ће им помоћи да се уживе у њен умјетнички свијет и да на прави начин схвате колико је тешка и безизлазна ситуација у којој се нашао дјечак. Као мотивација ученицима може послужити и дјечаков лик, који ће, несумњиво, код њих изазвати симпатије и саосјећање.

Уколико се ученици на прави начин упуте у анализу овог дјела код њих се може побудити радозналост и за читање других дјела овог писца. Ово дјело ученицима може послужити и као мотивација за читање дјела сличне тематике, као што је нпр. Цанкарова приповијетка *Десетица*, која такође говори о љубави према мајци.

Као врста мотивације може послужити и упознавање са вантекстовним околностима, тј. биобиблиографским подацима о писцу, што ће ученицима додатно приближити дјело. Светозар Ћоровић, заједно са Алексом Шантићем и Јованом Дучићем чини чувену мостарску књижевну и културну тројку. Његова дјела су већином надахнута Мостаром и Херцеговином, а његове приче говоре о животима малих, обичних људи. Објављивао је радове у многим листовима и часописима, међу којима су: *Голуб*, *Невен*, *Зора*, *Бранковоо коло* и др. Поред приповијетке *Богојављенска ноћ* написао је и приповијетке *Под пећинама*, *На води*, *На Васкрс* и др. Награда *Светозар Ћоровић* се додјељује у Србији и Републици Српској, а у Републици Српској се традиционално обиљежавају *Ћоровићеви сусрети писаца*.

Посебан облик читалачке пажње и побуђивања радозналости код ученика пружају правилно осмишљени и прецизно формулисани истраживачки задаци.

Истраживачки задаци

1. Пажљиво прочитајте приповијетку *Богојављенска ноћ*. Настојте да се што више уживите у њен умјетнички свијет. Објасните какав је утисак на вас оставила приповијетка. Обратите пажњу на дјечакова осјећања која осликава ова дирљива прича.
2. Објасните шта је дјечак чекао Богојављенске ноћи на прозору. Које су његове жеље, снови, надања?
3. Обратите пажњу на дио приповијетке у којем писац даје сликовит опис болести дјечакове мајке. Прочитајте пажљиво тај дио и објасните функцију мотива мајке, ноћи и свијеће.
4. Спремите се да објасните шта све дјечак чини да би помогао мајци. Анализирајте дијалог мајке и сина . Шта из дијалога сазнајете о њиховом односу? Објасните улогу испрекиданих ријечи и реченица у исказивању њихових осјећања.
5. Анализирајте дио приповијетке у којем дјечак замишља мајку кад оздрави. Како је замишља? Објасните како је болест промијенила мајчин изглед.
6. Закључите од кога дјечак сазнаје за магију Богојављенске ноћи. Образложите по чему се разликује његова жеља од жеље његових другова. Запазите реченицу коју ће дјечак више пута поновити.
7. Обратите пажњу на једину особу која је помогла дјечаку и његовој мајци. Ко је то био? На који им је начин та особа помогла?
8. Анализирајте на који начин је дјечак видео „отворена небеса“ и доживио испуњење своје највеће жеље. Шта је осјећао? Објасните зашто му је сан и како отворио небеса.
9. Размишљајте о порукама приповијетке *Богојављенска ноћ*. Спремите се да их образложите.

Ток часа

Уводни дио часа

Подстицање ученика за тумачење приповијетке *Богојављенска ноћ* остварује се кратким разговором о умјетничком свијету приповијетке, као и о њеној тематици. Ова приповијетка Светозара Ћоровића је веома дирљива и пуна осјећања, тако да ученицима неће бити тешко да се уживе у њен естетски свијет.

У уводном дијелу часа ученике треба упознати са писцем. Светозар Ћоровић (1875-1919) је био приповиједач, романописац, драмски писац. Рођен је у Мостару. Написао је велики број приповиједака (објављене у четири збирке *У часовима одмора*), неколико романа (међу којима је најзначајнији *Стојан Мутикаша*) и драма. Једноставним и природним причањем откривао је људске нарави и занимљиве животне појаве. У својим причама је са много топлине и симпатија сликао свијет и душу дјетета. *Богојављенска ноћ* се увијек истиче као једна од његових највриједнијих прича.

За боље разумијевање приповијетке ученике је потребно упознати и са празником Богојављење, као и с народном легендом о Богојављенској ноћи.

Главни дио часа

Умјетничко доживљавање

Објасните какав утисак је на вас оставила приповијетка „Богојављенска ноћ“. Која дјечакова осјећања осликава приповијетка? Опишите како су се током читања приповијетке развијала ваша осјећања.

Приповијетка *Богојављенска ноћ* је такве тематике да никога не може оставити равнодушним. Немогуће је не саосјећати са дјечаком који беспомоћно бдије над мајчином болесничком постељом. Приповијетка је прожета веома снажном емоцијом која је присутна

од почетка до краја, почевши од веома сликовитог описа мајчине болести, па све до краја приповијетке – до мајчине смрти. Написана је на сасвим једноставан начин, али је успјела до велике мјере да освијетли психу једног седмогодишњег дјетета. Ова емотивна прича је дала широк спектар дјечакових осјећања. Осликала је дјечакове успомене, бриге, страхове, чежње и надања. У приповиједи је, на веома сликовит начин, приказана љубав дјетета према мајци и неопходност присуства мајке у његовом животу. Мајчина болест је промијенила дјечакове снове, жеље и надања и стопила их у једну малу молитву коју ће дјечак безброј пута поновити: *Боже да ми оздрави мајка!* Ова реченица је најбоље описала дјечакова осјећања јер имамо утисак да су се у њој спојили дјечаков страх и нада.

Сјетите се шта је дјечак чекао Богојављенске ноћи на прозору. Објасните зашто је то чинио. Чему се надао? У шта је вјеровао? Да ли се његова жеља остварила?

Дјечак, веома забринут због мајчиног здравственог стања, толико је уплашен да не може да се помјера, нити да говори, *као да је од камена*. Једино на шта он реагује јесте мајчин јавк, који она у неким тренуцима не може сузбити. Без обзира на тешку ситуацију у којој се нашао, дјечак се ипак нада срећном исходу и чезне за тим тренутком кад ће мајку опет видјети здраву и срећну. Његова вјера је тако чврста да се он бори са сном цијелу Богојављенску ноћ, чекајући небеса да се отворе и остваре његову једину жељу. Док гледа у небо осуто безбројним звјездама, дјечак све своје наде полаже у Бога, не сумњајући ни у једном тренутку да ће га Бог чути и услишити његову молитву. Тиме се испољава сва беспомоћност дјечака да на било који други начин, осим искреном вјером и молитвом, помогне својој мајци која је на самрти. Без обзира на то колико је била велика, дјечакова жеља се ипак није остварила.

Задржите се на опису болести дјечакове мајке. Протумачите значење слике густог мрака у коме трепери само слаба свјетлост. На чију судбину подсјећа свијећа лојаница која се бори да одржи пламен? На шта вас асоцира мрак?

Уводни дио приповијетке је на веома сликовит начин описао тешку ситуацију у којој су се нашли дјечак и његова мајка. Поред описа мајчине болести овај уводни дио је обухватио и тешко материјално стање смртно болесне жене и њеног седмогодишњег сина.

Приближује се поноћ. Читаву касабу обавио је густи мрак и само што у малој, сиротињској кућици, тамо на крај махале, још трепери слаба свјетлост. То се кратка свијећа лојаница бори са смрћу... Догорила је скоро до краја, па се онај злаћани пламен повија, дршће и лагано пуцкара, разбацујући ситне, модрикасте пјеге и једва осветљавајући онај дио собе, гдје на подераном душеку лежи болесна жена, у задњим часовима... (26)¹

Већ на почетку приповијетке видимо да су дјечак и његова мајка сиромашни, живе у *малој сиротињској кућици*, а она лежи на *подераном душеку*. Писац њену борбу за живот пореди са свијећом лојаницом, која се у густом мраку бори да одржи пламен. Поређење гашења свијеће са гашењем мајчиног живота исказано је метафором. Свијећа је дошла скоро до краја, као и мајчин живот. Њен пламен је толико слаб да једва осветљава собу. Ова слика густог мрака, у којем догорјела свијећа само што се није угасила, представља дјечаков страх за мајчин живот, али и наду, јер све док се свијећа бори и пружа било какву свјетлост, макар и најмању, постоји могућност да ће се и мајка изборити за живот. Мајка је за дјечака као свијећа, она за њега представља извор свјетла и тоpline. Кад би се свијећа угасила настао би потпуни мрак, а управо је мрак оно што представља дјечаков живот без мајке. Уколико би се њен живот, као и свијећа угасио, дјечак би остао потпуно сам у мраку. С обзиром на то да мрак представља главни извор страха дјечи можемо претпоставити какав би био дјечаков живот без мајке. Зато је овај опис у приповиједи веома ефектан јер сликовито приказује борбу жеље за животом и страха од смрти.

Присјетите се шта све дјечак чини да би помогао мајци. Какве су његове могућности? Анализирајте дијалог дјечака и његове мајке.. Шта из дијалога сазнајете о њиховом

¹ Сви цитати са обиљеженим страницама из приповијетке *Богојављенска ноћ* узети су из књиге: *Приповијетке*, Светозар Ћоровић, Сарајево, 1954.

односу? Коју улогу имају испрекидане ријечи и реченице у изражавању њихових осјећања? Шта спријечава дјечака и његову мајку да разговарају?

Дјечакова жеља да помогне мајци је бескрајно велика, али његове могућности су у потпуности ограничене, што због његовог узраста, што због немогућности да отргне мајку из окриља тешке болести. Једино што дјечак може урадити за мајку то је да непомично сједи крај њеног кревета и да јој својим присуством бар мало олакша бол. Осим што бдије поред кревета болесне мајке, дјечак будно чека и отварање небеса, како би своју жељу за мајчиним оздрављењем остварио. Без обзира на своју беспомоћност, дјечак чини све што је у његовој моћи да му мајка оздрави. Уплашен због мајчиног стања, дјечак се посвећује молитви, чврсто вјерујући у срећан исход.

Дјечак је веома пажљив према мајци и на њен јаук увијек је запита: *Мајко, боли ли те пуно?* Кад му она каже да је боли, он је тјешу: *Не бој се, све ће проћи!* Овом реченицом, дјечак као да жели да утјешу и њу и себе, јер и њему је потребан неко да га утјешу, да му каже да ће све бити у реду и да ће му мајка оздравити. Из дијалога мајке и сина, прије свега, видимо њихову жељу за разговором, али и немогућност због мајчине болести. Реченице у њиховом дијалогу су испрекидане. Дјечак не жели пуно да запиткује мајку јер види да је много болесна и да јој је тешко да одговара. С друге стране, мајка, без обзира на жељу да разговара са својим сином, једва да може говорити. Све што му говори је веома кратко, уз уздах и застајање. Кад је дјечак пита боли ли је, она одговара: *Ох... боли...*, или кад је зовне: *Мајко*, она му само каже: *А...* Без обзира на малаксалост од болести и губитак снаге, мајка ипак осјећа дјечакову забринутост. То видимо у сљедећем дијелу:

-Спавај... – тихо изговори болесница, по шапутању осјећајући да још није заспао. (28)

Дјечакове реченице су испрекидане и због његовог страха за исход мајчине болести. Он ни сам не зна шта ће бити са мајком, али ипак проналази ријечи утјехе за њу: *Још мало... па ћеш оздравити...*

Сјетите се како дјечак замишља мајку кад оздрави. Анализирајте изглед мајке некад и сад. Шта дјечаку у њиховом дружењу посебно недостаје? Шта му је мајчина болест ускратила? За чим он чезне?

У једном дијелу приповијетке сусрећемо се са дјечаковим успоменама на период кад је његова мајка била здрава и кад је он с њом срећно проводио вријеме. Дјечак је памти здраву и веселу и он жели да је поново види такву. У опису изгледа мајке некад и сад кориштен је контраст, којим се на сликовит начин приказује како је болест драстично промијенила мајчин изглед. То видимо кад дјечак замишља како она *неће бити блиједа и мршава, него пуна и румена, нити ће бити овако тужна и сјетна, него весела, потпуно весела, те ће се с њиме, као и прије, шалити, носити га у наручју и пјевати му ону његову омиљену пјесму...*(27)

Из овога видимо да дјечак много чезне за временом које је проводио са мајком док је била здрава. Били су много срећни и насмијани, ништа им није недостајало. Мајчина болест је дјечаку ускратила срећу и лијепе дане које је желио имати с њом. Њена болест је све његове дјечачке жеље замијенила само једном – да она оздрави, јер је дјечак схватио да би, уз њу здраву, имао све и ништа му не би недостајало. Још као мали дјечак се сусреће са сазнањем да је здравље основни услов човјекове среће и ако немамо здравље немамо ништа.

Дјечак, такође, замишља да ће мајка кад оздрави зарађивати и куповати му колаче од шећера, као што је некада, а сашиће му и лијепу одјећу да не иде у подераној као сад. Али ово материјално стављено је у други план јер дјечаку, првенствено, недостаје мајка кад је била здрава, а не ствари које му је она куповала. Стога је у приповијечи најприје наведено да дјечаку недостаје мајка, срећна и насмијана, њихове шале и пјесма, а тек онда ствари које му је она некад могла приуштити.

Присјетите се од кога дјечак сазнаје за магију Богојављенске ноћи. Шта ће његови другови пожељети у поноћ, а шта он? Чија је жеља већа? Обратите пажњу на реченицу коју ће дјечак више пута изговорити. Зашто ће је толико пута поновити?

Дан пред Богојављенску ноћ, дјечак је са својим друговима у школи разговарао. Један од његових другова је испричао како се увијек у поноћ, уочи Богојављења, отварају небеса. Тада шта год ко зажели испуниће му се. У томе је дјечак видио једину наду за оздрављење његове мајке. Ово сазнање га је испунило оптимизмом и улило му вјеру. Он се око жеље није двоумио, његова жеља је од самог почетка јасна: *Да ми оздрави мајка...* Док његови безбрижни другови имају безброј разних жеља (златног коња, царске хаљине, каруце, сабљу од алмаза), дјечак има само једну – да му оздрави мајка. На основу овога видимо како човјек кад је здрав има много жеља, а кад је болестан само једну – да оздрави. Дјечаци не могу ни да замисле у каквој је ситуацији њихов друг и да је његова жеља доста већа и важнија од њихових.

Дјечакова реченица: *Боже, да ми оздрави мајка!* неколико пута се понавља у приповијести. Дјечак је ову реченицу претворио у молитву, коју он, дубоко вјерујући, често изговара у дугој Богојављенској ноћи. Дјечакова жеља је постала његова молитва. Он вјерује у своју жељу и сигуран је да ће га Бог чути и испунити му је. Док будан чека да се небеса отворе у поноћ, дјечак ову реченицу често понавља јер је нестрпљив да му се жеља оствари, а жели и да Бог не заборави на његову жељу. У овој једноставној реченици садржане су све дјечакове наде, као и велики страх пред неостварењем жеље.

Сјетите се једине особе која је помогла дјечаку и његовој мајци. Ко је то био? Како је она поступила на крају приповијетке? Анализирајте њен однос према дјечаку.

Дјечака и његову мајку свако јутро је обилазила комшиница Ана. Она је једина која им се нашла у невољи. Она се на крају приповијетке понијела заштитнички према дјечаку. Кад

она схвати да му је мајка умрла, а дјечак мисли да спава, комшиница га изводи из куће, говорећи му: *Хајдемо. Ама да је не пробудимо.* Комшиница Ана је доказ да увијек има људи који ће се другима наћи у невољи и који су спремни да притекну у помоћ.

Објасните на који је начин дјечак видио „отворена небеса“. Како је доживио испуњење своје највеће жеље? Шта је осјећао? Објасните зашто му је сан и како отворио небеса. Сјетите се како је дјечак видио мајку у сну.

Док је чекао да се отворе небеса, дјечак је дуго био будан и борио се да не заспи, међутим у једном тренутку га је савладао сан. Био је много уморан и психички измучен мајчином болешћу да није успио остати будан читаву ноћ. Кад је заспао уснио је велику свјетлост која га је заслијепила. Помислио је да су се отворила небеса и у сну изговорио ону реченицу дуго понављану на јави: *Боже, да ми оздрави мајка!* Дјечакова жеља је била тако велика и не нашавши мјесто за остварење на јави остварила се у његовом сну. Уснио је, за њега, најљепши могући сан. У сну је видио мајку, која је здрава као некад, како иде њему да га загрли:

А, тога истога часа, он лијепо угледа мајку како се диже са душека и иде њему да га загрли. Она бијаше сада тако лијепа, крепка, здрава, какву је познавао док је био врло мали... Он врисну од радости и полети јој на прса. А она га притисну и поче љубити, топло љубити... Ти пољупци бијашу му тако драги, тако слатки!... Чисто не зна шта би радио од превелике среће. Па и он загрли њу и поче јој враћати још топлије и још слађе. (29)

Овај сан, у којем су се отворила небеса и остварила дјечакову највећу жељу, донио је такву срећу и усхићење дјечаку да је, мислећи да мајка спава, једва чекао да се она пробуди да види хоће ли моћи устати и загрлити га. Дјечаков сан је изгледао тако стваран, да он није имао ни најмању сумњу да је то само сан. Његова жеља и нада стопиле су се у један предиван сан, који се на јави никако није могао остварити.

Завршни дио часа

На крају часа ученици износе закључке и поруке до којих су дошли приликом читања и интерпретације приповијетке.

Образложите у чему је изузетност приповијетке „Богојављњнска ноћ“ Шта је оно што сте из ње научили? Шта је главни услов човјекове среће?

Ученици треба да дођу до закључка да је ово једна од најдирљивијих прича о мајци, а уједно и једна од најпотреснијих. Вриједност овог дјела лежи у сликовитим описима и прецизном осликавању дјечакових унутрашњих осјећања. Због своје тематике ова приповијетка никога не може оставити равнодушним.

Ученици, на примјеру ове приповијетке, треба да спознају да је здравље највеће богатство и да оно представља неизоставан услов за човјекову срећу. Уколико човјек није здрав он никако не може бити срећан, без обзира на све друго што посједује у животу. Здравље је нешто што се не може купити новцем и стога га треба добро чувати. Ученици могу, из примјера у приповијетци, видјети да дјечакова срећа не зависи од материјалних ствари и да оне нису оно што њему недостаје и за чим он чезне. Њему недостаје мајка кад је била здрава и његова једина жеља је да она оздрави. Из ове приповијетке сазнајемо и колико је битно присуство мајке у животу дјетета. Мајка је најважнија особа његовом животу, која о њему брине и безусловно га воли. Улогу мајке нико не може замијенити, нити пружити љубав колику она може. Управо је љубав према мајци оно што ће ученицима приближити ову приповијетку, омогућити им да се уживе у њен умјетнички свијет и помоћи им приликом њеног тумачења.

Оно што, такође, заузима битно мјесто у овој приповијетци јесте молитва. Беспомоћни дјечак, не налазећи начин да помогне мајци прибјегава молитви. С обзиром да је сам са својом болесном мајком и да нема никога да ублажи дјечаков страх, он једину наду и утјеху види у вишим силама и небесима. Без обзира на могући исход неке тешке ситуације у човјековом животу, он никада не смије изгубити наду и вјеру да ће се његова жеља ипак остварити.

Изглед табле

„Богојављенска ноћ“

Светозар Ђоровић (1875-1919)

ТЕМА: Дјечакова жеља да му оздрави мајка

ЛИКОВИ: дјечак, мајка

ИЗГЛЕД ДЈЕЧАКА: мршав, блијед, замишљен

МАЈКА (НЕКАДА): пуна, румена, весела, шалила се, пјевала

МАЈКА (САДА): блиједа, мршава, тужна, сјетна

СТИЛСКЕ ФИГУРЕ: метафора (поређење гашења свијеће са гашењем мајчиног живота); контраст (изглед мајке некад и сад)

ПОРУКЕ:

1. Здравље је највеће богатство и оно без чега човјек никако не може бити срећан.
2. Мајка је најважнија особа у животу дјетета, која о њему брине и базусловно га воли.

Хоспитовање/час у школи

Име и презиме кандидата: _____

Наставна јединица: _____

Мјесто полагања (школа/разред/одјељење): _____

Датум полагања: _____

Оцјена часа: _____

Коментар наставника/ментора: _____
